

„Po tšjoch lětach šwoje pruhowanje wobsteju, wu-
cžerńju w cžesczi wopušcězu a do šwojeho powołanja
šastupju!“

„ „A po tym?“ “

„Po tym budu šo prózowacž a džěłacž š najwjetškej
pilnošcžu a še wšchej šwědomnošcžu, taš šo budže šo
wo mni rječecž daloko a šchěroko, a wšchitzy ludžo,
wošebni a nišzy, budža mje pytacž a mi šwoje do-
wěrjenje wopošafowacž!“

„ „A po tym?“ “

„Po tym budu šebi něšchto nalutowacž a budu bo-
hathy muž, wošmu šebi šprawnu žonu a šebi šam šwoju
domišnu šažožu.“

„ „A po tym?“ “

„Po tym šwoje džěczi wotcžahnu, šo mohło š nich
něšchto hódne šbycž, a wone šo derje poradža a do što-
pow šwojeho nana štupja.“

„ „A po tym?“ “

„Po tym póńdu na wumjeńk, budu šo na šbožu
šwojich džěczi wješelicž, budu jich lubošcž wužitwacž a
šbožomne štare dny šměju.“

„ „A po tym?“ “

„Po tym? — Něó — wěcžnje wšchaš njemóže nich-
tón na šwěcže wostacž, a hdy by to šchtó mohł, to
ani derje było njeby, — po tym wšchaš! po tym dyrbu
wumrjecž!“

„ „A po tym?“ “ štary šašo šawoła a jeho ša wo-
bej ruzy pšchimnywšchi jemu do wocžow hladašche.

„ „Mój šyno! A po tym?“ “

Dha mlódzenz wobłědny, šapocža tšchepotacž a šylšy
š jeho wocžow šo ronjachu. „Měj džak, mój nano“,
wón škóncžnje džěšche, „ja běch na hłownu wěž ša-